

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 2002 (24.10)
(OR. fr)

CONV 350/02

WG II 14

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

της :	Γραμματείας
προς :	την Ομάδα II
Θέμα :	Σύνοψη της συνεδρίασης που διεξήχθη την Παρασκευή 4 Οκτωβρίου 2002, υπό την Προεδρία του Επιτρόπου κ. António VITORINO

Η πέμπτη συνεδρίαση της Ομάδας II (Χάρτης/ΕΣΑΔ) πραγματοποιήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 2002 από τις 14.30 έως τις 17.30, υπό την Προεδρία του Επιτρόπου κ. António Vitorino.

1. Αποτελεσματική άσκηση ένδικου μέσου και πρόσβαση ιδιωτών στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο Πρόεδρος υπενθύμισε στην Ομάδα το έγγραφο εργασίας αριθ. 21 στο οποίο, εν συνεχεία πολλών προτάσεων που υπέβαλαν τα μέλη της Ομάδας και άλλα μέλη της Συνέλευσης, γίνεται επισκόπηση του θέματος των ένδικων μέσων και της πρόσβασης των ιδιωτών στο Δικαστήριο των ΕΚ, σε σχέση με το θεμελιώδες δικαίωμα για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Ο Πρόεδρος υπογράμμισε ότι, παρόλο που το εν λόγω θέμα συνδέεται βεβαίως με τη γενικότερη θεματική των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τίθεται ανεξάρτητη και από το θέμα της ενδεχόμενης ενσωμάτωσης του Χάρτη στις Συνθήκες, και από το θέμα της προσχώρησης της Ένωσης στην ΕΣΑΔ.

Κατ' αρχάς, ο κ. Jacob Söderman, Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, Παρατηρητής της Συνέλευσης, παρουσίασε στην Ομάδα εισήγηση με τις προτάσεις του για την εισαγωγή άρθρων σχετικά με τα ένδικα και άλλα μέσα προστασίας στο πλαίσιο της Συνταγματικής Συνθήκης (βλ. έγγρ. CONV 221/02 CONTRIB 76). Ο κ. Söderman πρότεινε, μεταξύ άλλων, να κατοχυρώνεται στην εν λόγω Συνθήκη η υποχρέωση των κρατών μελών, όπως έχει ήδη αποφανθεί το Δικαστήριο επί του άρθρου 10 ΣΕΚ, να μεριμνούν ώστε τα εθνικά δικαστήρια να εγγυώνται την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που προβλέπονται από το δίκαιο της Ένωσης. Επίσης, ο κ. Söderman πρότεινε να εξουσιοδοτηθεί ο Διαμεσολαβητής να παραπέμπει στο Δικαστήριο υποθέσεις που αφορούν τα θεμελιώδη δικαιώματα, και να καθοριστεί νομική βάση για την εναρμόνιση των κοινών ευρωπαϊκών αρχών περί του διοικητικού δικαίου.

Η συζήτηση της Ομάδας περιστράφηκε γύρω από τις τρεις επιλογές που εκτίθενται στο έγγραφο εργασίας αριθ. 21 της Προεδρίας.

Η μεγάλη πλειοψηφία των παρεμβαινόντων εξέφρασαν την αντίθεσή τους στη θέσπιση νέας δικαστικής διαδικασίας ειδικά για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων (ομοίως με τα «Verfassungsbeschwerde» ή «recurso de amparo», ήτοι την επιλογή «Α» του εγγράφου εργασίας αριθ. 21). Υπογραμμίστηκε ότι, στην περίπτωση κατά την οποία ενσωματωθεί ο Χάρτης στη Συνταγματική Συνθήκη, τα μέσα προστασίας που παρέχει σήμερα στους πολίτες το καθεστώς της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 230 παρ. 4 της ΣΕΚ και του άρθρου 234 της ΣΕΚ, θα επεκταθούν και για τα δικαιώματα που απορρέουν από το Χάρτη, προς όφελος της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Ορισμένα μέλη παρατήρησαν ότι υφίσταται κάποιο έλλειμμα δικαστικής προστασίας, το οποίο προκύπτει κυρίως από τον όρο που διατυπώνεται στο άρθρο 230 παρ. 4 της ΣΕΚ, σύμφωνα με τον οποίο η προσβαλλόμενη πράξη θα πρέπει να αφορά τον προσφεύγοντα και άμεσα και ατομικά. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω μέλη πρότειναν να αναδιατυπωθεί κάπως η παράγραφος 4 του άρθρου 230 της ΣΕΚ προκειμένου να συμπληρωθούν τα σχετικά κενά (επιλογή «Β» του εγγράφου εργασίας αριθ. 21). Επίσης, ασκήθηκε κριτική έναντι της τωρινής περιορισμένης δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου στα πλαίσια του τρίτου πυλώνα καθώς και της ελλιπούς προστασίας κατά πράξεων των οργάνων της Ένωσης, όπως π.χ. της Ευρώπης.

Από την άλλη πλευρά, ορισμένοι παρεμβαίνοντες, χωρίς να αρνούνται την ύπαρξη ορισμένων επιμέρους ελλειμμάτων, εξέφρασαν τη γενική τους ικανοποίηση για τη λειτουργία του παρόντος καθεστώτος ενδίκων και άλλων μέσων προστασίας και προειδοποίησαν για τις συνέπειες

οποιασδήποτε σε βάθος τροποποίησης του εν λόγω συστήματος, και ιδίως του συνακόλουθου «καταμερισμού εργασίας» μεταξύ του εθνικού και κοινοτικού δικαστή. Παρατηρήθηκε κυρίως ότι μια τέτοια βαθιά τροποποίηση θα μπορούσε να συνεπάγεται σημαντικό φόρτο εργασίας του Δικαστηρίου, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να παρατείνει τις διαδικαστικές προθεσμίες και, ως εκ τούτου, να βλάψει την αποτελεσματική προστασία των πολιτών. Ορισμένοι παρεμβαίνοντες εκδήλωσαν ενδιαφέρον για τη δυνατότητα να προβλέπεται στη Συνθήκη, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας, η υποχρέωση των κρατών μελών να παρέχουν αποτελεσματικά ένδικα και άλλα μέσα προστασίας σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το δίκαιο της Ένωσης (επιλογή «Γ» του εγγράφου αριθ. 21).

Εν κατακλείδι, η Προεδρία εκτίμησε ότι το θέμα της αναμόρφωσης της παραγράφου 4 του άρθρου 230 της ΣΕΚ συμπεριλαμβανομένων των σχετικών θεσμικών επιπτώσεων, θα πρέπει να εξεταστεί ταυτόχρονα με άλλες πτυχές, όπως τα όρια της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου για τα θέματα που άπτονται του τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων ή του δικαστικού ελέγχου της επικουρικότητας. Κατά τον Πρόεδρο, η ομάδα, κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να προβεί σε συγκεκριμένες συστάσεις, αλλά να επιστήσει την προσοχή της Συνέλευσης στο θέμα αυτό, καθώς και στις διάφορες σχετικές εισηγήσεις των μελών της Συνέλευσης, ενόψει της εξέτασής τους στο ενδεδειγμένο πλαίσιο.